

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I
Japan.

Nr 206.

Göteborg den 11 april 1964.

Käraste lilla Hella!

I dag har ni alltså kommit hem från ^{Guam} och Fuju. V ä l k o m n a !
I morron - söndag - hade våran Ida fyllt 103 år om hon varit ibland oss. Det är
nog rätt skönt för henne att vara "på den andra strand!"
I dag har också det hänt att jag fått ett gemensambrev från Hjördis och
Gerdie. Det var så roligt, sååå. Dom är, som du vet, glada åt sin Californien-tid
tid och tycks ha upplevt mycket där. Gud signe dom!
Då jag var på August Dahlins begravning blev jag liksom lite mer bekant med
kusinbarnen i Trollhättan. En av dem - Olga Kraft - var här någon gång i höstas
Hon höll då till några dagar hos en vän i Sävedalen. I torsdags ringde hon och
var åter i Sävedalen och kommer hit i morron. Jag föreslog att vi skulle träf-
fas i Linnekyrkan strax före 11, vilket hon gick med på. Sedan går vi väl hem
till mej för resten av dagen. Det är alltså ett av moster Lottas barnbarn 60 år
tror jag att hon är. ⁵⁷

I onsdags, den 8 ds, kom jag mej ut för att försöka få tag i några av de pre-
senter som du ska ha för nästa jul eller när du kan använda dom. Det fanns ingentin-
ting i dukar som jag tyckte att jag skulle ta. Jag gick först till Almedals,
men där fann jag inte nåt som jag ville ha. Så gick jag till LINOPETERS. Där
köpte jag några vepor om du nu vet vad det är för något. Det är bonader, som
i överkant och nederkant är försedda med en träribba och förefaller närmast
som en tavla eller vad jag skall säga.
Den största kostar kr. 15:50. Den närmast i storlek kr. 9:75 och de tre mins-
ta, som dom kallade Dala-vepor kostade kr. 5:50 pr st. Alltså tillsammans kr.
41:75. Nu får du se om du får användning för dom. Jag hoppas verkligen det.
En av de första dagarna i kommande vecka hoppas jag få iväg dom tillsammans med
stoppnålar och strumpor och stolpiller. Jag är så lessen att jag inte kunnat
ordna detta tidigare. Kanske hade jag kunnat om jag riktigt satt den sidan till
Men jag ska säga dej att vi har haft det så bekymmersamt med den här affären
som nog ingen vill överta, kanske inte ens hyra. Vi vet ännu varken ut eller in
Nu har vi i alla fall haft sammanträde med ett par av styrelsen i fastigheten.
Vad nu dom kan göra. Vi trodde ju i vår enfald att om flickorna också inte får
något för affäre och kanske inte för inventarierna, så hade dom ju en samlad
insats i fastigheten på c:a 10.000:- kr. Nej, det har dom inte om dom inte
kan få tag i någon som övertar lokalerna och satsar i sin tur dessa pengar.
Annars tillfaller dom fastigheten!!!! Vi blev nästan chockskadade alla tre.
Nu får vi se om styrelsen kan skaffa någon som kanske satsar något av de tio-
tusen, så att dom får något. Det var ju fel att det måste stängas före jul.
Dom fick ju kasta bort degarna som dom gjort för julbaket. Mjölet har gått för-
lorat och diverse andra saker av lagret. Dom hade köpt in ovanligt mycket till
julen detta år, så dom hade ett lager på c:a 1.000:- kr. Dom brukar ha nånting
på omkring 400:- vill jag minnas. Nu har både Ebba och Ludde liksom kommit där-
hän att dom räknar med att kanske inte få ut så mycket och kanske ingenting av
det som dom från början hade hoppats få 25.000:- för. Det var det belopp som
Roy bjöd för rörelsen. Nu kommer det nog att gå för dom ändå. Folkpensionen är
ju från 1 juli i år kr. 3.700:- Så har dom lite slantar att hjälpa till med.
Så ska vi undersöka om dom kan få hyresbidrag. En skaplig hyta har dom. Kronor
150:- för lägenheten, något mindre än jag betalar. Dom kan ju också hyra ut
ett rum om det blir nödvändigt. Men dom orkar nog inte ha nån främmande människa
i huset eller hemmet. Och det förstår jag så väl och hoppas att dom slipper.
Det var då allt för väl att Roy inte kunde skaffa fram pengar, då det nu visar
sej bli så omöjligt. Inte bara små bagerier utan massor av små affärer måste
ge upp, speceriaffärer, kortvaruaffärer och andra. Dom stora slukar allt.
Om nu bara det hela bleve på något sätt avslutat, så skulle vi leva livets gla-
da dagar igen och allt skulle bli frid och fröjd. Däri också inbegripet att
Ebba är lite bättre och starkare och hennes temp. tycks hålla på att normalise-

ras.

Jag har väl förut sagt att Ludde inte är sjuk, då nu hennes knä är bra. Men allas våra nerver slits hårt av detta osäkerhetstillstånd. Men "snart är det över - tålamod blott! Nu får du inte säga något till flickorna om att jag har det bekymmersamt för deras skull. Jag står rycken bra och dom är nu så tacksamma sååå. Dom tackar så dom nästan hackar tänder. Men jag har sagt att jag vill inte höra på deras tacksägelser. Jag är själv så tacksam att jag kan hjälpa dom lite. Och det har jag sagt dom. T.o.m. att jag tackar Gud för det. I går ringde jag Dagny Berg för att höra hur dom hade det! Fick hälsningar genom Åkesson, som träffat John, då han var i Norrmalmskyrkan. Dagny har haft mycket besvär med sina luftrör en lång tid. Nu är hon bättre. Hon sa också att dom har en så vacker och trivsamt kyrka. Så berättade hon att Joel skulle in i 1:sta kammaren i höst!!!????!!! På Dagny lät det som om det var avgjort. Det måste väl i så fall handla om att han skall ersätta någon annan som avgår eller dött. Jag vet inte. Men du kan ju fråga i Stockholm utan att säga varifrån du fått det. Den 7 ds kom Greta Persson-Kist tillbaka från Mariestad och Skara, där hon varit ungefär 1 månad. Hon har haft tjänst i Skara och på alla lediga tider har hon

farit till Mariestad till sin lilla mamma, som är intagen på ett ålderdomshem. Hon var så glad och menade att hon trodde att denna månad varit den lyckligaste tiden i hennes liv. Hon hade tjänat bra med pengar. Syster Barbro hade gett henne bra placeringar som nattsköterska med övertid som betalas extra bra. Vi gick sedan vi placerat Gretas bagage på Centralen, och köpte henne en kappa. Sedan for vi upp till mej och hade en pratstund på kanske 1½ timma. Hennes man har något slags hjärtsjukdom, som gör honom extra besvärlig, vad det nu är för något. När hon berättat lite hur hon har och har haft det så utbrister hon skratande: Som man bäddar, får man ligga eller jag har själv gett mej i det och har ingen att skylla på. Jag vet ju att David använde mycket av sin övertalningsförmåga för att varna Greta, men det hjälpte inte. Och det är väl detta hon tänker på då hon säger så här. Hon är i alla fall så tjugig och rar Greta! Nu tror jag att det får vara slut från TT för i dag med de allra käraste hälsningar till er båda ätte

Dagny